

PRVA PORUKA

HRISTOVO BOŽANSTVO 2. DEO

Na osnovu svega iznetog u 1. delu, jasno je da je Isus bio Bog po rođenju kao i po identitetu, jer identitet obuhvata sve osobine nekog bića, a ne samo podatke iz lične karte. Tako sam i ja čovek po rođenju, ali i po identitetu sa svim mojim osobinama ljudskog bića. Pošto je po rođenju Bog, On ima božansku prirodu kao što ja imam ljudsku prirodu. U toj božanskoj prirodi koju je nasledio rođenjem od Boga Oca, On nosi život koji izvire od Oca i pozajmljuje taj život nama: „**Jer kao što Otac ima život u sebi, tako je i Sinu dao da ima život u sebi.**“ Jovan 5:26 „**To je Isus rekao i, podigavši oči ka nebu, prozborio je: 'Oče, došao je čas; proslavi Sina svog da i Sin tvoj proslavi tebe: kao što si mu dao vlast nad svakim telom da svima koje si mu dao da život večni.'**“ Jovan 17:1,2 Upravo je taj život u božanskoj prirodi Isus nosio u Sebi kada ga je Otac poslao na zemlju i to je jedino što je poneo sa Sobom sa neba, božansku prirodu koja sadrži taj život kojim sve održava u životu još od samog stvaranja svih stvorenja: „**Sve je po njemu postalo, i nije bez njega postalo ništa što je postalo. U njemu je bio život, i život je bio svetlo ljudima.**“ Jovan 1:3,4 Zato je i mogao da kaže: „**Kradljivac dolazi samo da ukrade, zakolje i uništi: ja sam došao da imaju život, i to da ga imaju u izobilju. Ja sam dobri pastir: dobri pastir polaže svoj život za ovce... Kao što mene poznaje Otac, tako i ja poznajem Oca; i život svoj polažem za ovce... Zbog toga me voli Otac što polažem svoj život da ga ponovo primim. Niko mi ga ne oduzima, nego ga polažem sam od sebe. Vlast imam položiti ga i vlast imam opet ga primiti. Tu sam zapovest primio od svog Oca.**“ Jovan 10:10,11,15,17,18 Upravo je to razlog zašto ni anđeo ni čovek nisu mogli da nas otkupe nego samo Hrist. I anđeli i ljudi imaju taj život u sebi POZAJMLJEN od Oca preko Sina, a jedino Sin ima taj život u sebi NASLEĐEN rođenjem od Oca. Za razliku od Sina koji nije stvoren nego je rođen od Oca i direktno dobija taj život od Oca nasleđujući ga po rođenju, čoveku je kada je stvoren, taj život pozajmljen od Oca preko Sina: „**I oblikovao je Gospod Bog čoveka od praha zemaljskog i udahnuo mu je u nozdrve dah života; i postao je čovek živa duša.**“ 1. Mojsijeva 2:7 „**Isus im je ponovo rekao: 'Mir vama: kao što je mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas.'** Izrekavši to, dunuo je on i rekao im: 'Primate Duha Svetog.'“ Jovan 20:21,22

Kada je Otac poslao Sina na zemlju, Svojim Duhom je učinio da Marija zatrudni: „**A rođenje Isusa Hrista zbilo se ovako: Kada je njegova majka Marija bila zaručena za Josifa, pre nego što su se sastali, našla se ona trudna od Duha Svetog.**“ Matej

1:18 „’Josife, sine Davidov, ne boj se uzeti ka sebi Mariju, ženu svoju, jer to što je u njoj začeto, od Duha je Svetog. Ona će roditi sina i ti ćeš ga nazvati imenom Isus, jer će on spasiti svoj narod od greha njihovih.’ A sve se to dogodilo da se ispuni ono što je Gospod bio rekao po proroku: ’Evo, devica će začeti i roditi sina; i oni će ga nazvati imenom Emanuel’, što u prevodu znači: **Bog sa nama.**“ **Matej 1:20-23** Dakle vidimo da Isus nije bio začet kao ostali ljudi, jer je njegova majka bile devica kada je zatrudnela od strane Svetog Duha. Nije došlo do trudnoće na isti način kako dolazi kod ostalih žena. Na taj način Isus je nastavio da ima rođenjem nasleđen život od Oca i jedino je taj život poneo sa neba. To nije bio neki život koji je Isus dobio prvi put na zemlji i koji je postao pobednički život kada je vaskrsao iz mrtvih, pa da onda nama daje iskustvo tog pobedničkog života kao što veruju neki. Ne, to je bio život koji je Isus imao oduvek i pre nego što je došao na zemlju. Isus je rođen sa božanskom prirodom od Očevog Svetog Duha i sa ljudskom prirodom od svoje majke. Tako je došlo do spoja božanskog i ljudskog. Isus je nastavio da bude Bog ali u ljudskom telu. Pošto vidimo da Emanuel znači da je Bog sa nama, onda i u ovom stihu treba da stoji da se Bog pokazao u telu kao što i piše u prihvaćenom grčkom tekstu, jer je Bog bio sa nama u telu: **„A neosporno je velika tajna pobožnosti: Bog se bio pokazao u telu, opravdan u Duhu, viđen od anđela, propovedan paganima, verovan u svetu, primljen u slavu.“** **1. Timoteju 3:16** U nekim Biblijama u 1. Timoteju 3:16 stoji „on“ umesto „Bog“. Dve Biblije u kojima stoji on umesto Bog su Nova Američka Biblija Svetog Josifa i katolička Novi Jerusalem Biblija, obe izdate od strane katoličke crkve. Pored te dve imamo i Bibliju Novi Svet od Jehovinih svedoka gde nema reči Bog nego samo piše pojavio se u telu. Za ubacivanje reči on se obično koristi izgovor kako u najstarijem pronađenom rukopisu Novog Zaveta Sinajskom rukopisu piše on i da je onda to ispravno. Međutim Sinajski rukopis je najstarija kopija Novog Zaveta iz sredine četvrtog veka negde oko 330 do 360 godine nove ere. To je bitno zato što postoje izjave ljudi koje su starije od tog najstarijeg nađenog rukopisa gde se navodi da piše Bog, a ne on. Ovo su te izjave gde ljudi citiraju 1. Timoteju 3:16: **„Bog se pokazao u telu.“** **Ipolit, Protiv jeresi Noeta I: 1:17**, rođen 170 umro 236 godine nove ere. **„Jer se Bog pokazao u telu.“** **Dionisije Aleksandrijski, Koncilija, i. 853a.**, rođen 195 umro 265 godine nove ere).

Tako da opet vidimo da je mogao biti Bog samo po božanskoj prirodi, po rođenju i po identitetu, a karakter je morao ponovo da izgradi, jer se odrekao Svog izgrađenog karaktera sa neba. Otac je dozvolio da se ta božanska priroda Njegovog Sina na kratko pokaže: **„Nakon šest dana uzeo je Isus sa sobom Petra, Jakova i**

Jovana, brata njegovog, pa ih je poveo na visoku goru, nasamo, i preobrazio se pred njima: i zasjalo mu je lice kao sunce i haljine su mu postale bele kao svetlost.“ **Matej 17:1,2** Isus nije smeo da koristi tu božansku prirodu kad On hoće i kako hoće, nego je morao da se oslanja na Oca u istim uslovima u kojima se oslanjamo mi i da pusti da Otac radi kroz Njega: „**Tada im je Isus odgovorio i rekao: 'Zaista, zaista, kažem vam: Sin sam od sebe ne može da čini ništa, nego ono što vidi da čini Otac; jer šta god on čini, to jednako i Sin čini.'**“ **Jovan 5:19** „Zato što je i Hrist trpeo za nas, ostavivši nam primer da idete njegovim stopama.“ **1. Petrova 2:21** On jednostavno nije smeo da koristi nešto što mi ne možemo da koristimo inače bi plan spasenja propao i upravo je to bila borba koju je Hrist vodio protiv Sotone. Zato Ga je Sotona iskušavao da upotrebi Svoju božansku prirodu i da pretvori kamen u hleb: „**Tada Duh odvede Isusa u pustinju da ga iskuša đavo. A kada je postio četrdeset dana i četrdeset noći, napokon je ogladneo. I pristupio mu je napasnik i rekao: 'Ako si ti Sin Božiji, zapovedi da ovo kamenje postane hleb.'**“ **Matej 4:1-3** Pazite sad, kakvo je iskušenje za mene izgadnelog čoveka da mi neko kaže da pretvorim kamen u hleb, ako ja to ne mogu da uradim? Nikakvo, u tom slučaju nema iskušenja jer ja to svejedno ne mogu da uradim zato što sam samo čovek. Međutim ako sam Božiji Sin, a ne samo čovek, onda ja imam moć preko Svoje božanske prirode da to uradim. Mogu da promenim materiju tog kamena da bude hleb jer sam Božiji Sin, jer sam stekao prirodu po rođenju da radim takve stvari. E to je već iskušenje. Telo nije jelo 40 dana i noći, a ja mogu da pretvorim kamen u hleb. Međutim to nije Očeva volja i ja sada biram hoću li poslušati to izgadnelo telo preko kojeg me Sotona iskušava i iskoristiti božansku prirodu da pretvorim kamen u hleb i dobro se najedem, ili ću verovati Ocu i vršiti Njegovu volju. Hvala Bogu Isus je izabrao da vrši Očevu volju: „**Ali on je odgovorio i rekao je: 'Pisano je: 'Neće čovek živeti samo na hlebu, nego na svakoj reči koja izlazi iz usta Božijih.'**“” **Matej 4:4**

Pošto sada vidimo da je morao biti Bog po prirodi i da je bio i Bog i čovek, a ne samo čovek, hajde da pogledamo sledeće stihove: „**I neka u vama bude ona misao koja je i u Hristu Isusu, koji se, iako u obličju Božijem, nije otimao da bude jednak Bogu, nego je samog sebe obezvređio (kenoō) uzevši obličje sluga i postavši ljudima sličan. Našavši se u obličju čoveka, ponizio se i postao pokoran do smrti, i to smrti na krstu.**“ **Filipljanima 2:5-8**

U Strongovom rečniku piše da je jedno od značenja grčke reči kenoō iz Filipljanima 2:7 „to make void“, što znači poništiti ili obezvređiti, to jest poniziti se u ugledu i reputaciji jer se Hrist koji je Bog spušta na nivo čoveka. Jedno od značenja te reči je

i da se Hrist ispraznio, ali tu ne piše da je ispraznio Sebe od božanske prirode, već da je ispraznio Sebe uzevši oblik čoveka i sluge čime se odrekao svog položaja na nebu i Božijeg prestola da bi nas spasao. To se jasno vidi iz stiha 5 gde apostol Pavle navodi Hristovu nesebičnost što je osobina Njegove božanske prirode: **„I neka u vama bude ona misao koja je i u Hristu Isusu.“ Filipljanima 2:5** Na tu nesebičnost podstiče vernike u trećem i četvrtom stihu: **„Nikakva suparništva ili isprazne slave, nego u poniznosti jedni druge smatrajte višima od sebe. Ne gledajte svaki na svoje nego neka svako gleda i na ono što je od drugih.“ Filipljanima 2:3,4** Tu nesebičnost sam pokazuje u sedamnaestom stihu: **„Naprotiv, ako se i prinosim kao levanica za žrtvu i službu vere vaše, radostan sam i radujem se sa svima vama.“ Filipljanima 2:17** Radost o kojoj govori Pavle je Isusova radost: **„Kao što je mene voleo Otac, tako sam i ja voleo vas: ostanite u mojoj ljubavi. Budete li čuvali moje zapovesti, ostaćete u mojoj ljubavi; kao što sam i ja čuvao zapovesti svog Oca i ostajem u njegovoj ljubavi. To sam vam govorio da moja radost ostane u vama i da vaša radost bude potpuna.“ Jovan 15:9-11** Pošto je Isus imao tu nesebičnost koja je osobina Njegove božanske prirode, jasno je da On nije ispraznio ili poništio Svoju božansku prirodu kada je došao na zemlju.

Položaj i presto je izgubio jer vidimo da Mu se ljudi rugaju na zemlji, umesto da Mu odaju poštovanje koje je imao na nebu: **„Onda su upraviteljevi vojnici uveli Isusa u namesničku palatu i skupili su oko njega celu četu. Svukli su ga pa su ga zaogrnuili purpurnim plaštom. Spleli su venac od trnja i stavili su mu na glavu, i trsku u desnicu njegovu. Pali su pred njim na kolena pa su mu se izrugivali govoreći: 'Zdravo, kralju jevrejski!' I pljunuvši na njega, uzeli su trsku pa su ga udarali po glavi. I kad su mu se izrugali, svukli su sa njega plašt i obukli su mu haljine njegove, pa su ga odveli da ga razapnu.“ Matej 27:27-31** Znači nigde nema govora o pražnjenju božanske prirode, jer jasno piše da je postao SLIČAN ljudima: **„Nego je samog sebe obezvređio uzevši obličje sluge i postavši ljudima sličan.“ Filipljanima 2:7** Razlog zašto je sličan je upravo taj što nije bio samo čovek, nego Bog i čovek. To nikako ne znači da je imao neku prednost u odnosu na nas, nego se razlikovao od nas samo po tome što je imao nasleđen život dok mi imamo pozajmljen život. Zato je bitno da taj stih iz Filipljana 2:7 uporedimo sa Rimljanima 8:3, gde se jasno vidi da je kao čovek bio potpuno isti kao mi u grešnom telu bez ikakve prednosti: **„Jer ono što Zakon nije mogao, budući da je bio oslabljen zbog tela, učinio je Bog, poslavši svog Sina u OBLIČJU GREŠNOG TELA i za greh osudio greh u telu.“ Rimljanima 8:3** Naravno sa položajem je obezvređio, ispraznio, poništio i Svoj karakter koji je imao na nebu i koji je morao ponovo izgraditi na

zemlji: „Zato će vam sam Gospod dati znak: Evo, začće devica i rodiće sina, i nazvaće ga imenom Emanuel. Maslac i med on će jesti, kako bi znao odbacivati zlo i odabirati dobro. Jer pre nego što dete bude znalo odbacivati zlo i odabirati dobro, zemlja koje se gnušaš biće napuštena od oba njena kralja.“ Isaija 7:14-16 „A dete je raslo i jačalo u duhu ispunjavajući se mudrošću; i bila je na njemu milost Božija.“ Luka 2:40 „I napredovao je Isus u mudrosti i stasu i naklonosti sa Bogom i ljudima.“ Luka 2:52 Tako da vidimo da verovanje da je Isus poneo samo Svoj božanski karakter sa neba i da je bio samo čovek na zemlji, koji je imao taj božanski karakter, nije tačno jer nas Biblija uči da je On morao da izgradi svoj karakter, a ne da ga je poneo sa neba. Poništio, ispraznio je karakter koji je imao na nebu ali ne i božansku prirodu što se vidi u samom načinu na koji je rođen. Ima Oca Boga, a majku koja je ljudsko biće. Od Boga Oca nasleđuje božansku prirodu, a od majke ljudsku. Ovde je opisana Njegova božanska priroda: „**On, koji je odsjaj slave i otisak bića njegovog te sve nosi rečju sile svoje, pošto kroz sebe izvrši očišćenje greha naših, sede zdesna Veličanstvu u visinama; postade toliko bolji od anđela koliko je uzvišenije od njih nasledio ime. Jer kojem od anđela ikada reče: Ti si Sin moj, ja te danas rodih? I opet: Ja ću njemu biti Otac, a on će meni biti Sin? I opet, kad uvede Prvorodenca u svet, reče: I neka mu se poklone svi anđeli Božji. I za anđele kaže: Koji anđele svoje čini vetrovima i službenike svoje plamenom ognjenim. Ali za Sina: Prestolje je tvoje, Bože, u vek veka; žezlo pravednosti žezlo je tvojeg kraljevstva. Omile ti pravednost, a zamrzeo si bezakonje, zato te je Bože, Bog tvoj, pomazao uljem radosti više nego drugove tvoje.**“ Jevrejima 1:3-9 Ovde Njegova ljudska: „**Ali neko negde posvedoči govoreći: Šta je čovek da ga se spominješ ili sin čovečiji da ga pohađaš? Ti ga učini tek malo manjim od anđela, slavom i čašću njega ovenča i postavi ga nad delima ruku svojih. Sve podloži pod noge njegove. Jer kad mu sve podloži, ništa ne ostavi što mu ne bi bilo podloženo. No sada još ne vidimo da mu je sve podloženo, nego gledamo Isusa učinjenim malo manjim od anđela, zbog patnje smrtne slavom i čašću ovenčanog, da bi milošću Božijom za svakoga okusio smrt.**“ Jevrejima 2:6-9

Postoji tvrdnja da čim neko veruje da je Isus imao dve prirode na zemlji božansku i ljudsku, da to odmah znači da veruje u trojstvo ili da brani trojstvo. Elen Vajt nije verovala u trojstvo niti ga je branila: „**Hrist je jedno sa Ocem, ali, Hrist i Bog su dve odvojene ličnosti. Čitajte Isusovu molitvu koja je zapisana u 17. glavi jevanđelja po Jovanu i naćićete taj detalj jasno iznetim. Koliko se Spasitelj revno molio da bi Njegovi učenici mogli biti jedno sa Njim kao što je On jedno sa Ocem. Međutim jedinstvo koje treba da postoji između Hrista i Njegovih sledbenika ne**

poništava ličnost nijednog od njih. Oni treba da budu jedno sa Njim kao što je On jedno sa Ocem.“ (Elen Vajt, Pregled i glasnik 1. jun 1905.) A ipak je verovala i dokazala Biblijom da je Isus imao božansku i ljudsku prirodu: *„Apostol želi da našu pažnju usmeri na Autora našeg spasenja. On nam prikazuje dve Njegove prirode: božansku i ljudsku. Ovde se opisuje Njegovo božanstvo: 'Koji, ako je i bio u obličju Božijem, nije se otimao da se ispori s Bogom' Filipljanima 2:6 'Koji budući sjajnost slave i obličje bića njegova' Jevrejima 1:3. Zatim govori o Njegovoj ljudskoj prirodi: 'Nego je ponizio sam sebe... postavši kao i drugi ljudi i na oči nađe se kao čovek, Ponizio sam sebe postavši poslušan do same smrti' Filipljanima 2:7,8.“ (Elen Vajt, Pregled i Glasnik, 4. septembar, 1900)* Bitno je isto naglasiti da je neko ili Bog ili stvorenje, tako da ako Isus nije bio Bog na zemlji, govorim o Bogu kao posebnom Biću u odnosu na Oca jer je rođen od Boga pa je po rođenju Bog, onda je morao biti stvorenje na zemlji, a ako je bio stvorenje na zemlji onda nikoga ne bi mogao da otkupi jer ako stvorenje koje nije Bog može da otkupi nekoga onda nije bilo potrebe za Isusa da dolazi na zemlju. Jednostavno je bilo koji pobožan čovek koji je stvorenje mogao da otkupi druge ljude koji su stvorenja.

B. M.